

[Udenrigsministeren.]

enhver taler at hævde — således som det ærede medlem hr. Fuglsang gjorde det — at slagterikonflikt, telefonaflytning og kartoteker, for nu at tage nogle af det ærede medlems mest påfaldende temaer, kunne være taget med, og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og andre kan mene, at det samme gælder Tysklandsproblemet, som vi for kort tid siden har diskuteret her, og andre ting. Jeg må have lov til at tage mig sådanne bebrejdelser let, eftersom det må være åbenbart for enhver, at en halv times redegørelse afstikker ganske snævre grænser for, hvad der kan siges. Denne bemærkning vil jeg gerne gøre indledningsvis.

Det kan vel ikke forundre nogen, at det ærede medlem hr. Alsing Andersen som ordfører for mit eget parti er enig med mig i de synspunkter, jeg på regeringens vegne har gjort gældende, men jeg takker det ærede medlem for hans tilslutning og for hans understregning af de forskellige betragtninger i redegørelsen.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Jørgen Gram for det, han kaldte sit partis tilslutning i hovedtrækkene til de synspunkter, der er gjort gældende. Jeg er glad for den og anser det iøvrigt i betragtning af den hovedlinje, der hidtil har været fulgt, for en selvfølge, at en sådan tilslutning i hovedtrækkene blev givet af det ærede medlem. Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede medlem i, at man ikke bør slække på hensynet til den videst mulige udbygning af det nordiske økonomiske samarbejde. Jeg må her indskyde, at det er ganske bevidst, når en nærmere gennemgang af dette emne ikke er at finde i min redegørelse. Jeg har den opfattelse, som jeg tror er korrekt, at de partier, der deltager i Nordisk Råds arbejde, mener, at den debat om hele det økonomiske problemkompleks, som skal føres under Nordisk Råds møder i Oslo i august, bør finde sted, uden at partier eller enkelte medlemmer er ligesom forhåndsbundet af en debat i det enkelte parlament. Det har i hvert fald for mig været bestemmende for, at der ikke i min redegørelse indeholdtes nogen gennemgang af dette emne, bortset fra den tidsfaktor, jeg allerede tidligere har omtalt.

Jeg kan ikke se, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram med rimelighed kan fremføre

en bebrejdelse mod mig for at være kommet for let hen over spørgsmålet om vor kollektive deltagelse i forsvarssamarbejdet. Det er blevet drøftet ved adskillige lejligheder, også fornylig, og det kan ikke være min opgave, hver gang det drøftes, at tage det samme kompleks af problemer op og gennemgå det nøjagtigt således, som det ved tidligere lejlighed er sket.

Nu ved jeg imidlertid, at min kollega, forsvarsministeren, vil gøre nogle bemærkninger navnlig i anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Jørgen Gram fremsatte om forholdet mellem den tidligere forsvarsminister og socialdemokratiet. Jeg går ud fra, at den højtærede forsvarsminister i denne sammenhæng også vil sige et par ord i forbindelse med de bemærkninger, der i dag er gjort om overflyvningerne.

Det ærede medlem hr. Jørgen Gram stillede mig to spørgsmål. Det ærede medlem spurgte, om jeg kunne sige noget om de udtalelser, førende personligheder har fremsat under deres besøg her i landet. Nej, det kan jeg ikke. Dernæst spurgte det ærede medlem mig, om jeg kunne fremsætte ajourførte betragtninger om den internationale situation, navnlig med henblik på Genèvekonferencen og forhandlingerne om Indokina og Korea. Jeg er ikke informeret herom på en sådan måde, at jeg er i stand til at give oplysninger, udover hvad der gennem dagspressen indtil dette øjeblik er de enkelte bekendt. Disse forhandlinger føres på intern basis, og jeg kan ikke give hemmelighedsstemplede oplysninger her. Det kunne være charmerende og hyggeligt at kunne gøre det og derved skabe en smule sensation om denne debat. Jeg føler hverken trang til at gøre det og har ej heller nogen anledning til at gøre det med det materiale, jeg har forhånden.

Jeg takker de ærede medlemmer, herunder også det ærede medlem hr. Jørgen Gram, for tilslutningen til de betragtninger, jeg har fremsat vedrørende Sydslesvig. Jeg er fuldstændig klar over, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram har ment, at jeg burde være gået videre i min omtale og navnlig have fremført en skarpt formet kritik af fremgangsmåden overfor det danske mindretal, der, efter hvad det ærede medlem mente, i virkeligheden betød, at det danske mindretal placeredes som anden klasses